

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiae Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput IX. Remedia adulteris viris servientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53587)

adolescentibus ac puellis, dum enim tam concinne & apte depicta vitia conspiciunt, vix mentem, animumque a pravis cogitationibus, affectibusque cohibere queunt.

CAPUT IX.

Remedia adulteris viris servientia.

Ad viros ab adulterio coercendos plurimum juvabit sancti Augustini textus, allatus epite superiori præter peculiare rationes, quæ a personis peti possunt, a sanitate vel negotiis, quæ per adulterium in præceptis prolabantur.

Illud vero præcipue est animadvertendum, nihil leve esse, ubi de castitate agitur. Ne sibi igitur quisquam blandiatur, suspectos tactus devitet; oscula neque det, neque accipiat; neque dicat, nullam adesse carnalem voluptatem, se morem sequi, ne rusticus aut inurbanus appareat, solumque in his aliquid esse levitatis. Novi quidam Casuistæ hanc doctrinam tradunt; sed sufficit naturalis honestas ad illam confutandam. Delicatus flos est castitas, qui non solum perit, si succidatur; sed tactu ipso, vel halitu pulchritudinem suam amittit.

Dei Filius hoc nobis expresse dedit præceptum: *Si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & projice abs te: expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum, quam totum corpus tuum mittatur in gehennam (Matth. 5.)* Hoc loquendi modo nobis præcipit, ut omnes

penitus peccati mortalis occasiones amputemus, nostrum quodcumque commodum, utilitatem, aut voluptatem posthabentes. Quomodo igitur hi Casuistæ dicere audent, licere homini domi suæ detinere mulierem, cum qua solitus est peccare; si illam domo expellens in nimiam tristitiam incideret, si alia famula non tam gratas pararet dapes: & satis esse si promittat, se non amplius cum illa peccaturum? Casuista alius docet, si quis cum famula peccet, non teneri hanc domo expellere, dummodo semel aut bis tantum in hebdomada cum illa peccet. Nonne omnem honestatis, pudoris, & religionis fenestram amisit, qui, ut peccandi occasionem retineat, parvam vitæ voluptatem, vel gustum, aut commodum æternæ salutis præfert? Si vera esset horum Casuistarum doctrina, non debuisset dicere Sapiens: *Numquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta ejus non ardeant? aut ambulare super prunas, ut non comburantur plantæ ejus? Sic qui ingreditur ad mulierem proximi sui, non erit mundus cum tetigerit eam (Prov. 6.).* Debuisset dicere sanctus Paulus, *Pugnate adversus fornicationem; non autem, Fugite fornicationem.*

Hæc Apostoli verba explicans sanctus Thomas, ait: „Cætera peccata pugnando vinci, „quia quo propius spectantur, eo nostra cura „& amore indigna magis conspiciuntur; fornicationem vero sola fuga vinci, quia quo propius hoc peccatum aspicitur, eo vehementius „tentamur, & inflammamur“. Post originale

nale

nale peccatum corpus nostrum est veluti sulphur, qui facillime ignem concipit; omnisque remouenda est favilla, ne ardeat. *Contra libidinis impetum*, ait sanctus Augustinus, *apprehende jugam, si vis habere victoriam.*

Non sunt igitur ii absolvendi, qui mulieres, cum quibus peccare solent, apud se detinent, quantumvis se cum illis non amplius peccaturos promittant; sed ad illarum expulsionem sunt compellendi, antequam absoluantur. Etsi enim verum sit eorum non peccandi propositum; at tamen huic fidere neque pœnitens, neque Confessarius prudenter potest; siquidem *Qui amat periculum, peribit in illo (Eccles. 3.)*: fragilia vero & caduca hæc proposita esse, experientia quotidiana ostendit.

Egregie de hac re loquitur sanctus Augustinus, cujus textum integrum afferre hic liber: *Non dicunt, bono animo attendi, benigne attendi, de caritate diu aspexi. Proponunt sibi casum David, Et ad hoc illum magnum vident cecidisse, ut parvi nolint videre, unde possint cadere. Reprimunt enim oculos a petulantia, non se facile adjungunt, non miscent se mulieribus alienis, non levant oculos faciles ad aliena meniana, ad aliena solaria. De longe enim vidit David illam, in qua captus est. Mulier longe, libido prope; alibi erat, quod videret, in illo unde caderet. Attendenda ergo est infirmitas carnis, attendenda sunt verba Apostoli: Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore. Non dixit, non sit, sed non regnet. Inest peccatum cum de-*
lecta-

leſtaris, regnat ſi conſenſeris. Carnalis delectatio, præſertim uſque ad illicita & aliena progrediens, frænanda eſt, non relaxanda; imperio damanda, non in imperio collocanda. Attende ſecurus, ſi non habes unde moveris. Sed tu reſpondeſ: Fortiter tero. Numquid tu fortior David? Dixi enim, quod nec David fortior, nec Salomone potes eſſe ſapientior (in *Psalm. 50.*). Et alibi ſic ait: Inter omnia Chriſtianorum certamina ſola duriora ſunt prælia caſtitaſ, ubi quotidiana eſt pugna, & rara victoria. Gravem caſtitaſ ſortita eſt inimicum, qui quotidie vincitur & timetur. Et ideo nemo ſe falſa ſecuritate decipiat, nemo de ſuis viribus periculoſe præſumat; ſed audiat Apoſtolum dicentem: Fugite fornicationem (de *Honeſt. mulier. cap. 2.*). Illis quoque, qui negotium aliquod, vel artem exercent, in quibus ſæpius peccarunt, & prudenter timent ne impoſterum peccent, præci- piendum eſt, ut negotium illud, artemque defe- rant; animæ namque ſalus cæteris omnibus eſt anteferenda.

Neque vero licet peccandi periculo ſe expo- nere, ut procuretur proximi ſalus; exempli gratia meretrices inviſere, ut convertantur, præcipue ſi propter illas quis aliquando pecca- vit. Heroica hæc caritatis opera non ab omni- bus Deus requirit. Oportet ut qui hæc agenda ſuſcipiunt, Dei ſpiritu ducantur, qui illos robo- rat, & inter flammas ſervat illæſos: contra illos juſte deſerit, qui nimium viribus ſuis fidunt, & imprudentis zeli ſui motu inconſulto ſequuntur.